

Ljubo doma

Previdno v gneči na smučiščih

Med šolskimi zimskimi počitnicami je na slovenskih smučiščih več obiskovalcev in zato tudi večja verjetnost za nesreče. Lani se jih je po podatkih ministrstva za notranje zadeve pripetilo 1129. Za ozaveščanje smučarjev o varnosti na smučiščih so Ljubljanske mlekarne z alpskima smučarjema **Rokom Perkom** in **Boštjanom Klinetom**, smučiščem Krvavec in drugimi partnerji projekta organizirale preventivno akcijo Za večjo varnost na smučiščih. Na srečanju so s simbolično namestitvijo table z mednarodnimi pravili vedenja FIS zaznamovali tudi konec projekta opreme slovenskih smučišč z novimi tablam, pri katerem so sodelovale Ljubljanske mlekarne, Smučarska zveza Slovenije in Združenje slovenskih žičničarjev – GLZ. Smučanje bo med zimskimi šolskimi počitnicami in tudi sicer veselo in varno le, če bomo uporabniki dovolj ozaveščeni, obzirni do drugih, previdni in odgovorni. Skrb za varnost mora zato biti na prvem mestu. To je skupno sporočilo organizatorjev ponedeljkove preventivne akcije na smučišču Krvavec. »Na slovenskih smučiščih smo v sezoni 2011/2012 z nadzorniki smučišč obravnavali 1129 nesreč, od tega se je 1045 smučarjev lažje, 74 pa huje telesno poškodovalo. Smrtnih žrtev ni bilo,« je povedal **Robert Šebenik** (na fotografiji), predstavnik policije na smučišču Krvavec.

Spodobna spalnica
sredi puščaveŠotorsko stranišče je milo
rečeno drugačno od našega.
(FOTOGRAFIJE: DRAGO BULC)

Vzpenjača bo počivala

V skladu z obratovalnimi pogoji, zakonu o žičniških napravah za prevoz oseb in drugo pozitivno zakonodajo bodo po šestih letih obratovanja v teh dneh opravili vzdrževalna in obnovitvena dela na tirni vzpenjači na Ljubljanski grad (predvidoma med 18. in 25. februarjem ne bo obratovala). Tirna vzpenjača na Ljubljanski grad, ki je začela obratovati konec leta 2006 in je do konca januarja 2013 prepeljala 1.548.703 potnikov, ima opravljenih 8165 obratovalnih ur in 311.377 ciklov. Večletni posebni pregled, ki ga bodo v prihodnjem tednu izvedli strokovni delavci proizvajalca opreme (Garaventa) s pomočjo zaposlenih na vzpenjači, bo ob demontaži vseh delov obsegal pregled tekal na vozilu v razstavljenem stanju, pregled tirne zavore v razstavljenem stanju in pregled tekal na protiuteži. Ob tem bodo opravljena tudi druga vzdrževalna dela – rezervni vir električne energije in rekonstrukcija strehe nad vzdrževalno-reševalnim vozilom, ob tem pa bo potekalo tudi strokovno usposabljanje zaposlenih na tirni vzpenjači.

Rogaški hoteli z novim lastnikom

Britanska družba Hamilton Hotel Partners je v upravljanje prevzela Grand Hotel Rogaška, Hotel Strossmayer in Hotel Styria v Rogaški Slatini, ki so bili doslej v lasti bistriškega podjetnika **Jožefa Pipenbaherja**, so prek Hypo Leasinga, novega lastnika hotelov, sporočili iz britanske družbe, ki se ukvarja z upravljanjem hotelov po svetu. Hamilton Hotel Partners s sedežem v Londonu je tri hotele v središču mesta prevzel od prejšnjega lastnika, skupine Vates v lasti Pipenbaherja, pri tem pa ne navajajo, kolikšna je bila vrednost posla. Finančni partner, Hypo Alpe Adria, bo ostal pravni lastnik premoženja na podlagi obstoječe pogodbe o zakupu, družba Hamilton pa bo upravljala hotele neodvisno in brez morebitnih prekinitev.

Umrli je turistični guru

Minuli teden je po težki bolezni v 47. letu umrl **Rok Klančnik** (na fotografiji), ki je življenje zapisal turizmu. Bil je direktor komuniciranja v Svetovni turistični organizaciji v Madridu, vodja predstavništva Slovenske turistične organizacije v Bruslju in avtor in urednik številnih člankov in knjig s strokovno turistično tematiko. V slovenski turizmu je vpeljal novo razmišljanje, druge dimenzije, ki se bodo še dolgo kazale, so med drugim zapisali v Direktoratu za turizem. Ledino je oral v Centru za promocijo turizma, prvi slovenski nacionalni organizaciji za promocijo turizma, predhodnici STO in zdajšnjega Spiritu. Svojo domovino je prek službe v Madridu promoviral tudi v številnih najbolj oddaljenih kotičkih sveta. Klančnik je bil ob ustanovitvi tudi sodelavec Slovenske tiskovne agencije (STA), bil je avtor ali urednik številnih knjig s strokovno turistično tematiko in stotin člankov. Obvladal je kar osem tujih jezikov.

Med nedavnim obiskom v Indiji sem videl najbolj nenavadno turistično naselje v vsej moji več kot štiridesetletni karieri turističnega novinarja. Postavili so ga sredi največje slane puščave na svetu v deželi Kuch v indijski zvezni državi Gudžarat, ki leži na jugozahodu Indije na meji s Pakistanom nasproti Arabskega polotoka.

Velikansko naselje je bilo razprostrto na površini, večji od 1,5 milijona kvadratnih metrov. Za primerjavo, Gospodarsko razstavišče v Ljubljani z vsemi pokritimi in nepokritimi površinami meri le borih 20.000. Na tem velikanskem prostoru so postavili kar 500 velikih in zelo imenitnih šotorov, takšnih, kot so jih včasih imeli maharadže na svojih pohodih in na lovu, le da so tile v slani puščavi poleg elektrike premoogli celo tekočo hladno in toplo vodo. Pa ne le tega. V toaletnih prostorih je bilo pravo angleško stranišče. V spalnem delu so bile prave lesene postelje, sicer z zelo trdo podlago. Za udobje so k opremi dodali še dva fotelja z mizico, za dobro počutje v razbeljeni puščavi pa je poskrbela klimatska naprava. In ker se ponoči v puščavi Kuch živo srebro spusti skoraj do ničle, je imel vsak šotor še električno pečico. Prostor pred vhodom je pokrival baldahin, pod katerim sta bila dva ležalnika.

Vse poti so bile prekrite z zelenim tapisonom, podobno tudi vsi prireditveni prostori in velikanski trgi za prireditve. Poleg folklornega festivala je bilo v nenavadnem naselju tudi nekaj konferenc in kongresov ter drugih prireditiv. Zato so imeli v šotorskem mestu dve klimatizirani kongresni dvorani. Da udeleženci ne bi ostali brez povezave s svetom, so poskrbeli tudi za brezžični internet. Restavracija, v kateri so udeleženci raznih srečanj zajtrkovali, obedovali in večerjali, je bila v velikanskem, seveda tudi klimatiziranem šotoru. Poskrbljeno je bilo tudi

za zabavo. Za najmlajše so postavili veliko igrišče z najrazličnejšimi napihnjnimi rekviziti, starejši pa so imeli na voljo pravi adrenalinski park. Po puščavi so se lahko zapodili s terenskimi štirikolesniki, nad njo pa so se lahko zapeljali s padalom, ki ga je namesto čolna potegnil avto. V višave, od koder so lahko opazovali bežeče divje osle, bivole, kamele in na tisoče ptic, so se lahko dvignili tudi s tolpozračnimi

baloni. Morda je bil za večino najbolj zanimiv safari na hrbtu kamel po slani puščavi. Največje doživetje pa je bil nočni izlet v puščavo, ko se je v luninem svitu zalesketalo na milijone solnih kristalov. Nekateri so nenavadne prizore navdušeno fotografirali, drugi so tišino izkoristili za meditacijo.

Za tiste, ki jim ni bilo do nočnih izletov v puščavo, so vsak večer priredili glasbeni folklorni večer. Plesalke in plesalci so v pisanih oblačilih, značilnih le za ta del Indije, ob bučnem taktu bobnov in rezko zvenceh piščalih izvajali svoje plesse. Dodali so jim tudi svoje umetniške kreacije. Ponoči so bili za obiskovalce še posebno privlačni plesi z ognjem, pri katerih so največjo drznost pokazale ženske. Komur se še ni zehalo, pa je lahko šel samo še po nakupih lokalnih spominkov. Trgovine so bile odprte skoraj do jutra.

V idiličnem turističnem naselju bi večina Slovencev močno pogrešala vsaj dve stvari. Gostilno z vsaj kakšno mesno jedjo in žlahtno kapljico. Zaradi asketskega sodržavljanja **Mahatme Gandija** so se namreč v Gudžaratu odločili, da bodo dosledni vegetarijanci in abstinenti.

DRAGO BULC

Vhod v naselje, ki je opremljeno tudi z brezžično internetno povezavo.

Nočni pogled na šotorsko velemesto